

Romanță pentru o poezie

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mi-e dor de tine ca de o romanță
Pe care n-am cântat-o de mult timp,
S-o cânt acum, că sunt în rezonanță
Cu visul tău... n-am fost în contratimp

Nicicând cu primăverile trecute,
Cu nopțile în care ne-am jucat
Sub razele de lună neștiute
De fluturii ce ne-au înconjurat

Cu-aripe moale excitând văpaia
În care ne-am scăldat și primenit,
Mi-e dor de tine astăzi ca de ploaia
Ce sufletu'-nsetat mi l-a-nflorit.

- Mi-e dor de tine ca de o cărare
Tivită cu bujori. Ți-am colindat
Desculță stânca-n zilele cu soare
Și la răscruci de vers mi-am dezbrăcat

Lumină și-ntuneric deopotrivă,
Am vrut să mă cunoști așa cum sunt,
Că tu ești karma mea definitivă,
Un amalgam de stele și pământ.

Mi-e dor de tine ca de-o poezie
Pe care-o scriu mereu de la-nceput
Și-mi spun zâmbind c-atât a fost să fie,
Metafora pecete pe sărut.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif